

Gemeente in Balans

Beleidsplan
van de
Samenwerkingsgemeente
Alexanderpolder

Inhoud

Inleiding	1
Gods Bedoeling	3
Gods Gemeente	4
De Samenwerkingsgemeente Alexanderpolder.....	6
Hoe nu verder	8
Onze sterke en zwakke punten	9
Welke keuzes we maken	11
Waar we aan willen werken	12
<i>Organisatie en structuur van de kerkenraad</i>	13
<i>Organisatie en structuur van de gemeente</i>	14
<i>Samenkomsten</i>	15
<i>Jeugd</i>	15
<i>Evangelisatie</i>	16

Document	Beleidsplan van de Samenwerkingsgemeente Alexanderpolder (SGA) <i>De SGA is een samenwerkingsgemeente bestaande uit de wijk “Alexanderpolder” van de Christelijke Gereformeerde Kerk van Rotterdam-Centrum en de wijk “Oost” van de Nederlands Gereformeerde Kerk van Rotterdam.</i>
Datum	April 2000
Versie	2.0
Status	concept
Samenstellers	Jan Willem Bosman Ies Maaswinkel Erik van Mulligen Theo Snijder Henk Steinmann Joop Zwiep

Versie Overzicht

1.0 concept	februari 1999	Beleidsplan aangeboden aan de kerkenraad
2.0 concept	april 2000	Revisie op grond van bespreking in kerkenraad en schriftelijke reacties van de brs Compagnie, Van Duijvenbode, Van Helden en Van Keulen.
2.0 definitief	8 juni 2000	Versie 2.0 concept unaniem overgenomen door de kerkenraad.

*Weet je wel
begrijp je wel,
dat je voor mij
beelddrager van Jezus bent?*

*Weet je wel
begrijp je wel,
dat wanneer je mij vriendelijk bejegent,
bij mij de vraag rijst
of Hij misschien ook
wel aardig is.
Misschien is Hij helemaal niet
iemand die lacht
wanneer ik pijn lijd.*

*Weet je wel
begrijp je wel,
dat wanneer je luistert
naar mijn vragen
en mij dan niet uitlacht,
ik denk: "wat als Jezus ook in mij interesse heeft?"*

*Weet je wel
begrijp je wel,
dat wanneer ik je hoor praten over ruzies
en conflicten en littekens
uit het verleden,
ik denk : "misschien ben ik wel een gewoon persoon
in plaats van een slechte meid
die nergens voor deugt!"*

*Als je bezorgd bent,
denk ik dat Hij misschien
ook bezorgd is -
dan zal er een vlammetje van hoop zijn
dat binnen in mij brandt,
en voor een poosje
houd ik mijn adem in
want ik wil niet dat het zomaar uitwaait.*

*Weet je wel
begrijp je wel,
dat jouw woorden Zijn woorden zijn?
Jouw gezicht, Zijn gezicht,
gericht naar iemand zoals ik?*

*Alsjeblieft,
wees zoals je zegt te zijn.
Alstublieft God, laat het weer niet een of andere truc zijn.
Alstublieft, zorg dat dit echt is.
Alstublieft.*

*Weet je wel
begrijp je wel,
dat je voor mij
beelddrager van Jezus bent?*

Inleiding

“Weet je wel, begrijp je wel, dat je voor mij beeldrager van Jezus bent?” De eerste regels uit het gedicht dat iemand schreef nadat ze tot bekering was gekomen. Wij moeten ons er steeds opnieuw van bewust worden hoe we gemeente van Christus zijn. Niet alleen op zondag, ook door de week. Niet alleen voor de Here en voor onszelf, ook voor onze ongelovige naaste. Wat zegt de Bijbel hierover, wat zijn de ervaringen bij andere gemeenten, wat zijn onze ervaringen en verwachtingen? Dáár gaat dit beleidsplan over.

Aanleiding

De kerkenraad heeft sinds enkele jaren de goede gewoonte om aan het begin van het vergaderseizoen een zogenaamde bezinningsdag te houden; een dag waarop alle leden van de kerkenraad met elkaar nadenken over een thema dat actueel is in de gemeente. Op één van deze dagen, nu enkele jaren geleden, was het thema “gemeente opbouw” in de ruimste zin van het woord. Eén van de resultaten van deze dag was het “gavenproject”. Dit project is gestart om de gemeente(leden) bewust te maken van het belang en de aanwezigheid van ieders geestelijke gaven en om uiteindelijk aan ieder gemeentelid de gelegenheid te bieden om zijn/haar gaven in de gemeente in te zetten. Tijdens de tussentijdse evaluatie van het gavenproject in 1998 is geconcludeerd dat het geheel in een groter kader geplaatst moet worden, ook al gezien de meer recente ontwikkelingen in de gemeente zoals de uitbreiding van het jeugdwerk, het Alpha werk en de Open Huis Diensten en de toenemende aandacht voor ouderenpastoraat. Er is behoefte aan een beleidsplan.

Immers, wanneer mensen een huis bouwen, dan doen ze dat aan de hand van een bouwplan. Zo is het ook met de gemeente. God geeft ons in de Bijbel aanwijzingen voor de bouw van Zijn gemeente. We moeten daarom proberen om alles wat er in de gemeente gebeurt, ontwikkelingen die plaats vinden, beslissingen die genomen worden, te plaatsen in en te toetsen aan dat beeld dat we uit de Bijbel van de gemeente krijgen.

Het beleidsplan

Met dit beleidsplan willen we een kader zetten en een richting geven voor de ontwikkeling van onze gemeente voor de komende jaren. Daarbij baseren we ons op wat wij geloven dat Gods bedoelingen met Zijn gemeente en met deze wereld is. Natuurlijk starten we niet vanaf nul. We nemen onze huidige gemeente als vertrekpunt en willen, gebruik makend van de vele goede dingen die we met elkaar van de Here gekregen hebben, biddend en Bijbellezend zoeken naar wegen om onszelf en de gemeente verder te ontwikkelen, tot eer van God en tot zegen voor onze naaste. Daarbij steeds vertrouwend op Hem en vragend of Hij ons op Zijn weg wil leiden.

Aanpak

Het opstellen van het grote kader, van een beleidsplan, is door de kerkenraad gedelegeerd aan de werkgroep die vorm geeft aan het eerder genoemde gavenproject. Deze werkgroep, bestaande uit alle diakenen met Erik van Mulligen en Hans van Helden, heeft op zijn beurt het opstellen van het beleidsplan verder gedelegeerd aan een werkgroep bestaande uit de volgende 6 personen: Jan-Willem Bosman, Ies Maaswinkel, Erik van Mulligen, Theo Snijder, Henk Steinmann en Joop Zwiep.

Vier leden van deze werkgroep hebben op 6&7 november 1998 in Arnhem de conferentie “Werk aan de Kerk” bijgewoond, die was georganiseerd door de stichting Willow Creek Nederland. De inzichten die op deze conferentie zijn opgedaan, zijn besproken in de werkgroep en verwerkt in deze notitie. Daarnaast is bij het opstellen van deze notitie gebruik gemaakt van ander materiaal, zoals de studie van Henk Steinmann, het beleidsplan van de CGK Hoofddorp en de werken van Christian Schwartz.

Iets nieuws?

*Gemeente
vernieuwing
1983*

Bij het lezen, nadenken, praten over dit onderwerp stuitte de werkgroep ook op een reader uit 1983 met als titel “gemeentevernieuwing”, uitgegeven n.a.v. een gemeentedag in de Nederlands Gereformeerde Kerk van Overschie (toen nog niet verdeeld in 2 wijken). Veel van wat in deze reader staat, zouden we zo in dit stuk kunnen overnemen! Is er dan niets gebeurd? Gaan we weer dezelfde dingen bedenken, opstarten? Ja en Nee. Natuurlijk is de gemeente veranderd: denk alleen al aan het ontstaan van de samenwerkingsgemeente. Het kinderwerk is uitgebouwd, het alpha werk begint een plaats te krijgen. Aan de andere kant is gemeentevernieuwing nooit klaar en zijn er ook onder invloed van ontwikkelingen in andere gemeenten hernieuwde inzichten ontstaan over het functioneren van de gemeente.

Opbouw van deze notitie

Na deze inleiding willen we eerst kijken naar Gods bedoeling met ons en met de gemeente. We willen kijken naar het beeld van de gemeente dat uit de Bijbel op ons afkomt en vervolgens willen we deze dingen combineren en een vertaling maken naar de SGA. Daarmee een toekomst beeld schetsend waarnaar de SGA kan groeien. Pas daarna komt het beleid, namelijk de weg waarlangs het doel bereikt kan worden aan de orde.

Tenslotte

We kunnen ons voorstellen dat wat we hier schrijven vragen en discussie zal opleveren. Het is ons gebed dat we over deze dingen als broeders en zusters met elkaar zullen spreken, gedreven door de liefde voor onze Here Jezus Christus en elkaar aanvaardend in Hem.

Gods Bedoeling

Net zoals een gelovige zijn persoonlijk leven in alle opzichten steeds opnieuw moet toetsen aan Gods Woord en zijn leven moet vernieuwen, zo moet ook een gemeenschap van gelovigen haar gemeenschapsleven steeds opnieuw tegen het licht van Gods Woord houden en het vernieuwen. Dat kan alleen als we én persoonlijk én als broeders en zusters met elkaar al Bijbel lezend en biddend proberen te ontdekken wat Gods Bedoeling en Gods Plan is met Zijn kinderen, met Zijn gemeente en met Zijn wereld.

Grote Gebod De Here Jezus heeft Gods regels voor ons leven, de wet, samengevat als “*Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand en Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf*” (Matth. 22: 37-38). De Here Jezus zegt in Mattheüs 5 ook dat hij niet gekomen is om deze wet te ontbinden, maar om die te vervullen. Daarom geldt voor ons dat deze wet uitgangspunt en voorwaarde is voor ons leven; persoonlijk én als gemeente.

Zoutend zout Verder valt ons op dat de Here Jezus in leer en leven sterk gericht was op het verlorene, “*Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars, tot bekering*” (Luc 5:32). In Mattheüs 5-7 (de “bergrede”) spreekt Jezus met zijn discipelen over hun rol in de wereld als “zoutend zout”, “stad op een berg” en “licht op de standaard”. In gelijkenissen sprak Jezus over zoeken van het verloren schaap en de verloren schelling. En bij het aardse afscheid van zijn discipelen spreekt Hij vrijuit en zonder omwegen: “*Gaat dan heen, maakt alle volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en leert hen onderhouden alles wat Ik u bevolen heb.*” (Matth 28:19). Dát is de diepste wens van de Here Jezus en daarmee ook Zijn “Grote Opdracht” aan ons. Hij verlangt ernaar dat alle mensen Hem leren kennen en in Zijn waarheid en liefde gaan leven. “*Hij wil niet, dat sommigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.*” ! (2 Petr 3:9) Maar dan moeten wij het grote nieuws, de blijde boodschap wel aan anderen vertellen. Hoe zouden zij het anders weten (Rom 10: 13-17).

Het valt ons op dat de Here Jezus in Mattheüs 28 Zijn opdracht inklemt tussen “*Mij is gegeven alle macht op hemel en op aarde*” en “*Zie, Ik ben met jullie alle dagen, tot aan de voleinding der wereld*”. Daaruit blijkt duidelijk dat wij in Zijn kracht aan deze opdracht mogen werken. Hij is altijd met ons!

Tijdgeest We hebben dus een opdracht om het evangelie van Jezus Christus te brengen aan verloren mensen. Laten we ons daarbij goed realiseren dat we – sprekend in het beeld van Lucas 15 - in de tijd leven van de verloren schelling. Twintig jaar geleden wisten onze ongelovige burens en collega’s wie God was en konden ze naar Hem terugkomen. Tegenwoordig weet men absoluut niet meer wie God is of waar men Hem moet zoeken. Daarom spreekt ons de gelijkenis van de schelling erg aan: net als de mensen van tegenwoordig weet de schelling niet dat hij verloren is. Wij moeten “de stoelen opzij zetten” en op zoek gaan naar het verlorene.

Gods Bedoeling Wij geloven dat het Gods bedoeling is

- dat we Hem liefhebben, gehoorzamen en eren met alles wat in ons is en dat we ons leven volkomen in Zijn dienst stellen;
- dat we in liefde met onze broeders en zusters in de Here samenleven en ons leven spiegelen aan dat van de Here Jezus die alles voor ons over heeft gehad;
- dat we door de liefde van God gedreven de Here Jezus navolgen in het zoeken van mensen die verloren dreigen te gaan.

Gods Gemeente

Hoe moet een gemeente eruit zien, wat voor soort gemeente moet een gemeente zijn als ze wil voldoen aan Gods bedoeling met haar? Het antwoord is: een gemeente moet een naar Bijbels model functionerende gemeente zijn. Handelingen 2:42-47, geeft daarvan een voorbeeld.

Handelingen 2 In de gemeente van Handelingen 2 leefden de mensen zo goed mogelijk naar wat de Here van ons vraagt in ons leven (God liefhebben met heel je hart, heel je ziel en heel je verstand en je naaste liefhebben als jezelf).

De Bijbel noemt een aantal kenmerken van deze gemeente:

- Volharden bij het onderwijs
- Volharden bij het gebed
- Lofprijzen van God
- Volharden in de gemeenschap
- Voortdurend bijeen
- Viering van het avondmaal (breken van de broden)
- Eenheid
- Blijdschap
- Eenvoud des harten
- Aandacht voor de behoeftigen (zelfs alles gemeenschappelijk)

Deze gemeente was “een stad op een berg” en “een zoutend zout” en de Here zegende hen: ze stonden in de gunst bij het volk en ze groeiden getalsmatig.

Overigens is in het Nieuwe Testament niets te vinden dat een directe relatie legt tussen een bepaalde manier van gemeente zijn en getalsmatige groei. Anderzijds zien we wel dat bijbelgetrouwe gemeenten die sterk groeien bepaalde kenmerken gemeen hebben, zoals de centrale plaats van het evangelie, de nadruk op het leven in echte gemeenschap met elkaar en de aandacht voor levensheiliging.

Gemeente als lichaam In Efeze 4: 11 tot 16 wordt duidelijk dat we tot rijpheid moeten komen, om te groeien naar het beeld van Christus. We moeten niet alleen persoonlijk groeien, maar ook als gemeente, als lichaam. Dit beeld vinden we ook terug in 1 Korintiërs 12, waar we lezen dat alle onderdelen van het lichaam moeten samenwerken, anders functioneert het lichaam niet. De gemeente kan dus worden vergeleken met een lichaam, waar iedereen een eigen plaats en functie heeft en de een niet zonder de ander kan. (Paulus zegt letterlijk “*gij zijt het lichaam van Christus*” vs27). Het gedeelte in 1 Korintiërs 12 loopt uit op, culmineert in het hoofdstuk *Liefde!* erna: de lofzang op de Liefde. Alleen als de band van de Liefde het lichaam bij elkaar houdt, kan het lichaam echt functioneren als Lichaam van Christus.

Gemeente naar Bijbels model Op grond van deze gedeelten uit de Bijbel komen we tot de volgende omschrijving van een naar Bijbels model functionerende gemeente

Een naar Bijbels model functionerende gemeente is een gemeenschap waar mensen leven uit de genade van God, waar onderlinge liefde en betrokkenheid is, waar mensen groeien in hun geloof en meer en meer op de Here Jezus gaan lijken, waar iedereen de gave die hij van God gekregen heeft gebruikt en waar mensen ook materieel voor elkaar zorgen.

Een plek om anderen jaloers op te maken en mee naar toe te nemen!

Meer concreet. In een naar Bijbels model functionerende gemeente doet iedereen een deel van het werk en louter “consumptie” komt niet voor. Het wordt niet gewoon gevonden dat er geen geestelijke groei plaatsvindt. Er is een band, die verder gaat dan de zondagse ontmoeting en er zijn geen mensen eenzaam. Het gemeentelven is niet rond de dominee georganiseerd, maar ieders gaven worden ingezet.

*Gemeente
opbouw versus
Persoonlijk
opbouw*

Natuurlijk geldt dat een gemeente alleen maar bepaalde kenmerken vertoont als haar leden deze kenmerken vertonen. Alleen als wij leven naar Gods bedoeling, ons verootmoedigen voor God, ons leven laten reinigen door het bloed van de Here Jezus en God om heiliging vragen, zullen we individueel én als gemeente groeien naar dit Bijbelse beeld. Het perspectief voor dit beleidsplan is echter gemeente opbouw en niet persoonlijke opbouw.

Groei & Maakbaarheid

De schrijvers van plannen voor gemeente-opbouw, gemeente-groei, of welk ander woord ook, wordt vaak verweten dat zij groei – zowel kwalitatief als kwantitatief – maakbaar achten. Nu is groei een zeer Bijbels begrip. We hebben Efeze 4 al aangehaald en willen in dit verband zeker ook 2 Petr 3:18 noemen: *“Wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus”*. Wij geloven dat in het geestelijk leven van elke christen groei zou moeten plaatsvinden en dat dit ook zichtbaar zou moeten worden. We noemen dit vaak “meer op de Here Jezus gaan lijken”. Dagelijkse persoonlijke bijbellezing en gebed is hiervoor de basis. Maar ook de verkonding in de dienst en het gezamenlijk bestuderen van de Bijbel is hiervoor belangrijk.

Groei– geestelijk of getalsmatig – hebben wij echter niet zelf in de hand! We willen hier geen misverstand over laten bestaan. Het is een zegen van God.

Wij kunnen en moeten echter wel zelf ook aan het werk. Het *“wast op in de genade ...”* is actief. De gelijkenis van het zaad in de akker uit Marcus 4: 26-29 is ook zeer illustratief. Hier vertelt Jezus de volgende gelijkenis: *“Alzo is het Koninkrijk Gods, als een mens die zaad werpt in de aarde, en slaapt en opstaat, nacht en dag, en het zaad komt op en groeit, zonder dat hij zelf weet hoe. De grond brengt vanzelf vrucht voort; eerst een halm, daarna een aar, daarna het volle koren in de aar. Wanneer dan de vrucht rijp is, laat hij er terstond de sikkel in slaan, omdat de oogsttijd aangebroken is.”* Deze gelijkenis maakt duidelijk wat de taak van de mens is en wat niet. Hij kan en moet zaaien; hij kan en moet oogsten; hij kan en moet slapen en opstaan. Maar wat hij niet kan, is wasdom (groei) geven. De Bijbel zegt dat de grond “vanzelf” vrucht voortbrengt. Daarom geloven we dat we zowel in ons eigen leven als in dat van de gemeente zodanig mogen en moeten meewerken dat God ons kan zegenen

De Samenwerkingsgemeente Alexanderpolder

In de gedeelten hiervoor hebben we geschreven wat wij geloven dat Gods bedoeling met ons en met deze wereld is. En we hebben het beeld dat God ons in de Bijbel van de gemeente geeft, geschetst. We willen dit nu vertalen naar de SGA.

- verlangen* Ten eerste geeft deze vertaling ons een toekomstig beeld waarnaar we streven: *een verlangen*. Dit houdt dan ook in dat we bewuste stappen zetten in de deze richting. Dat we keuzen maken. Afwachten en zien wat de tijd ons brengt is geen optie!
- eigentijds* Ten tweede leven we niet in de tijd van Handelingen 2, maar tweeduizend jaar later. Om de mensen binnen én buiten de gemeente aan te spreken, zullen we hen dan ook moeten benaderen op een eigentijdse manier. Dat wil zeggen: een manier die bij deze tijd past en aansluit bij de belevingswereld van de mensen. Het woord eigentijds geeft ook aan dat er een steeds doorgaande dynamiek is. Immers over 20 jaar is “eigentijds” waarschijnlijk al weer anders dan nu. Het nu geformuleerde beleid zal dan ook steeds bijgestuurd moeten worden.
- specifiek SGA* Het gaat in dit plan niet om een gemeente in het algemeen, maar heel specifiek om de Samenwerkingsgemeente Alexanderpolder. Dat betekent dat in de beslissingen die genomen worden en de ontwikkelingen die plaats vinden, altijd gekeken zal worden naar onze gemeente in zijn context. Dat betekent bijvoorbeeld: rekening houden met de achtergrond, de leeftijdsopbouw (veel jeugd) en samenstelling van de SGA.
- Gereformeerd* Oók rekening houdend met het karakter van de SGA: een gemeente die voluit staat en wil staan in de gereformeerde traditie. De verworvenheden van de reformatie, de nadruk op het Woord van God, de gezamenlijke belijdenis: dit alles is en blijft een wezenlijk kenmerk van de SGA.
- Wijkgemeente* En tenslotte: ook rekening houdend met het bijzondere karakter van de SGA als wijkgemeente in het grotere geheel van twee samenwerkende kerken. Daarbij dient opgemerkt dat wij in dit plan de SGA beschouwen als gemeente die zelfstandig beslissingen kan nemen over haar ontwikkeling. Het (eventueel) veranderen van de huidige structuur van de drie wijkgemeentes valt buiten dit plan; hieraan wordt in ander verband gewerkt.
- Gemeente van Christus* De SGA wil een gemeente van onze Here Jezus Christus zijn, wiens leden Hem liefhebben, lofprijzen en aanbidden met alles wat in hen is. De samenkomsten voor gemeenteleden zijn bedoeld voor de ontmoeting van God met Zijn gemeente. De woordverkondiging, de voorbede en de lofprijzing hebben daarin een centrale plaats.
- Naar Bijbels model functionerend* De SGA wil een gemeente zijn die naar bijbels model functioneert. Dat betekent dus heel concreet (we herhalen nog maar eens een deel uit het vorige hoofdstuk): in de SGA doet iedereen een deel van het werk en louter “consumptie” komt niet voor. Het wordt niet gewoon gevonden dat er geen geestelijke groei plaatsvindt. Er is een band, die verder gaat dan de zondagse ontmoeting en er zijn geen mensen eenzaam. Het gemeentelven is niet rond de dominee georganiseerd, maar ieders gaven worden ingezet.

De SGA wil ook gehoorzaam zijn aan de “Grote Opdracht” van de Here Jezus om alle volken te maken tot zijn discipelen.

Getuigen is basishouding voor elk gemeentelid Veel mensen in deze tijd hebben een vertroebeld of negatief beeld van het christendom, waardoor ze belemmerd worden om Christus echt te leren kennen. Zij gaan pas echt iets van Gods liefde begrijpen als zij mensen ontmoeten die deze liefde uitstralen en ervan getuigen. Dit is geen opdracht aan een beperkte groep, zoals zendelingen. Iedereen is geroepen om als hij of zij een kans krijgt te getuigen van de blijde boodschap. Dit gaat van de verste naaste tot onze burens en familieleden. Juist in de tijd dat Nederland steeds minder christelijk wordt!

Verloren mensen gaan God ter harte Dit derde aspect van onze gerichtheid (ten eerste op de Here, ten tweede op elkaar, ten derde op onze ongelovige naaste) vraagt de bereidheid van ons om waarden of tradities, die we persoonlijk belangrijk vinden, af te leggen tegen het belang van het bereiken van ongelovigen. Uiteraard binnen de Bijbelse waarheid. Maar wanneer wij één ongelovige kunnen bereiken door iets te doen of te laten waarmee wij (niet) vertrouwd zijn, zouden we ons daar dan niet overheen zetten als het Bijbels te verantwoorden is, zelfs als we er moeite mee hebben? (1 Kor 9:19-22).

Als mensen door de Heilige Geest de keuze voor God maken, is dat niet het einde maar een nieuw begin. De SGA wil een plaats zijn, een gemeenschap, waarin wedergeboren mensen hun plaats vinden, zich thuis voelen en verder kunnen groeien.

Balans Tenslotte. Wij vinden dat alle drie de aspecten van het gemeente zijn met elkaar in balans moeten zijn. In overeenstemming met de drie punten die we hebben verwoord als Gods bedoeling voor ons en voor deze wereld (zie ook pagina 3) namelijk, dat we God liefhebben, gehoorzamen en eren, dat we in liefde met onze broeders en zusters samenleven en dat we de Here Jezus navolgen in het zoeken van mensen die verloren dreigen te gaan.

Hoe nu verder

In het vorige hoofdstuk is het verlangen van de SGA beschreven. In de volgende hoofdstukken zal worden uitgewerkt hoe dat verlangen werkelijkheid kan worden. Uiteindelijk betekent dat, dat we voor een aantal terreinen van het gemeente zijn een bepaalde aanpak voorstellen: het te voeren beleid.

Om te bepalen welke terreinen dat zijn en wat hun relatieve prioriteit is, hebben we een aantal handvatten nodig. Het ene handvat is een bepaling van de sterke en zwakke punten van onze gemeente in zijn huidige vorm. Het tweede handvat vinden we in het boekje “ABC van de natuurlijke gemeenteontwikkeling” van Christian Swartz.

In dit boekje vinden we een achttal kenmerken waaraan we aandacht moeten geven bij de gemeente ontwikkeling. Deze acht kenmerken zijn onafhankelijk van de invulling die dus per gemeente kan en zal verschillen. Er wordt geen specifiek gemeente-model gegeven. De acht kenmerken zijn gedestilleerd uit een wereldwijd onderzoek onder ruim 1000 gemeenten van zeer verschillende signatuur en grootte. De kenmerken zijn¹:

1. Toerustend Leiderschap
2. Gavengerichte Taakvervulling
3. Hartstochtelijk Geloofsleven
4. Doelmatige Structuren
5. Inspirerende Samenkomsten
6. Groeizame Gemeentekringen
7. Behoeftegerichte Evangelisatie
8. Liefdevolle Relaties

Wellicht belangrijker dan de precieze kenmerken zelf is de vaststelling dat voor de ontwikkeling van de gemeente alle kenmerken aanwezig en in balans moeten zijn.

*Werken aan de
minst
ontwikkelde
kenmerken*

Een goed voorbeeld om het belang van balans duidelijk te maken is het voorbeeld van een houten ton gevormd door zijn duigen. De ton is maar zover te vullen als de kortste duig hoog is. Om de ton verder te vullen moeten de korte duigen verlengd worden. Het heeft geen zin om de lange duigen verder te verlengen.

Dit mechanisme is ook geldig voor de ontwikkeling van de gemeente. Het heeft weinig zin om die dingen waar we goed in zijn verder te versterken. Juist de minst ontwikkelde terreinen van het gemeente zijn moeten verder ontwikkeld worden.

De acht kenmerken gebruiken we als toets op wat we zelf vinden in de sterke - zwakte analyse van onze gemeente. Het mechanisme achter de balans gebruiken we om de prioriteit voor de aanpak van de gevonden zwakten te helpen bepalen: de beleidsterreinen.

¹ Voor een beschrijving verwijzen we naar het genoemde boekje

Onze sterke en zwakke punten

Als vertrekpunt geldt de SGA van nu. Daarom is gekeken naar wat er in de SGA aanwezig is; naar wat onze sterke punten zijn of anders gezegd, waarmee we gezegend zijn (het is zeker geen eigen verdienste). Ook is gekeken naar wat minder goed ontwikkeld is: onze zwakke punten.

Het gedeelte over sterke en zwakke punten kan een koude, bedrijfsmatige indruk maken en mensen kunnen ontmoedigen. Maar dat is niet de bedoeling. Het gaat erom een heldere kijk te hebben op de stand van zaken. En dan mogen we zeker niet vergeten dat er in de SGA een heleboel *zegeningen* te tellen zijn.

Eén van onze grootste zegeningen willen we hier apart noemen, namelijk dat we de afgelopen jaren als samenwerkingsgemeente echt zijn geïntegreerd en dat de verschillen naar kerkelijke achtergrond in de gemeente eigenlijk niet meer zichtbaar zijn. Er is eenheid, er zijn weinig ruzies en ondanks persoonlijke verschillen is er een warme onderlinge liefde.

Onze sterke punten²

1. Als gemeente hechten we veel waarde aan Bijbelgetrouwe prediking en we mogen die ook ontvangen van diverse predikanten.
2. De gehouden alpha cursussen zijn gezegend. We mogen zien dat mensen, zowel van binnen als buiten onze gemeente, zich bekeren of dat er een verdieping in het geloof plaatsvindt, en dat er ook mensen belijdenis doen.
3. Het Roemenië werk draait goed, waarbij we goede contacten hebben in lokale gemeenten, zowel materieel als geestelijk, en ook barmhartigheid mogen bewijzen aan een Roemeens kinderziekenhuis.
4. Door middel van het Vakantie Bijbel Feest vindt kinderevangelisatie plaats. Twee maal per jaar komen hier veel kinderen en ook ouders worden bereikt.
5. We houden als gemeente laagdrempelige diensten (open huis diensten), die redelijk bezocht worden en de gelegenheid geven ongelovigen mee te nemen.
6. Er gebeurt veel, zowel formeel georganiseerd als niet formeel georganiseerd, zowel in het midden van de gemeente als achter de schermen, in stilte.
7. Al enige jaren zijn er gemeenteleden in groepsverband (gebedskringen) aan het bidden voor de gemeente en voor het bereiken van ongelovigen.
8. Er is aandacht voor de jeugd. In de afgelopen jaren is het jeugdwerk verder uitgebouwd. Er is voldoende jeugdleiding aanwezig en is er ruimte voor de kinderen in de diensten.
9. De gemeente staat in de gereformeerde traditie en het hecht waarde aan de verworvenheden van de reformatie en de belijdenisgeschriften.³

² De volgorde van zowel de sterke als zwakke punten is een weerslag van een peiling in de eerste kerkenraadsbespreking

³ Dit punt is in versie 2 toegevoegd.

Onze zwakke punten

1. De kerkenraad is te zwaar belast, werkt vrijwel altijd onder tijdsdruk en is te veel bezig met branden blussen. De kerkenraad heeft te veel taken en verantwoordelijkheden en is te groot om het bestuur op efficiënte wijze te kunnen uitvoeren. Hierdoor dreigen de kerntaken van ouderlingen (pastoraat) en diakenen (diaconaat) in de verdrukking te komen.
2. De gemeente is meer vacature dan gave gedreven. Dat betekent dat we op zoek gaan naar iemand die een bepaalde taak wil uitvoeren als er een vacature ontstaat in plaats van dat iedereen een plek en taak heeft in de gemeente op grond van zijn of haar van God gekregen geestelijke gave(n).
3. Te veel werk gebeurt door te weinig mensen. Er zijn gemeenteleden met wel drie of vier verschillende taken in de gemeente, terwijl anderen geen enkele taak hebben. Hierin is een onbalans.
4. Het ontbreken van een eigen ruimte bemoeilijkt de onderlinge contacten. Er is niet elke week gelegenheid tot ontmoeting voor of na de dienst. Er is geen jeugdhonk.
5. Er zijn weinig mogelijkheden voor inbreng van gemeenteleden in de dienst, bijvoorbeeld door onderdelen van de liturgie door gemeenteleden te laten verzorgen. Er is vrijwel geen ruimte voor spontaniteit en beleving in de diensten. De prediking kan gevarieerder en meer gericht op het direct aanspreken van de gemeenteleden
6. De voorganger wordt nog te veel gezien als schaap-met-5-poten. Hij moet én op heldere wijze het Woord van God verkondigen én de gemeente leiden én de jeugd aanspreken én ouderen pastoraat goed doen én aandacht hebben voor de middengroep én verjaardagsbezoeken afleggen én zieken bezoeken én belijdeniscatechese geven én ...
7. De gemeente biedt te weinig stimulans, bijvoorbeeld door toerusting en structuur (kleine groepen), aan gemeenteleden om persoonlijke te groeien in het geloof (discipelschap, heiliging).
8. De gemeente is in veel opzichten naar binnen gericht en er is een (te) hoge drempel voor ongelovigen.
9. Lang niet iedereen bezoekt een bijbelkring of gebedskring. Gemeenteavonden en wijkavonden worden ook lang niet door allen bezocht.
10. Er is geen onderwijsplan, zodat nu niet al het onderwijs aan jongeren in de gemeente op elkaar afgestemd is. Ook is het moeilijk om voldoende catecheten te vinden.

Welke keuzes we maken

Voordat we toekomen aan een beschrijving van die dingen waar we aan willen werken, maken we in dit hoofdstuk duidelijk dat we - uitgaande van het verlangen van de SGA - een aantal belangrijke keuzes maken. Deze keuzes zijn een concrete vertalingen van het verlangen op een aantal belangrijke onderdelen van het gemeente zijn en vormen daarmee de uitgangspunten voor de in een volgend hoofdstuk te beschrijven beleidsterreinen. De hier gemaakte keuzes hebben ten doel een samenhangende uitwerking van het verlangen te waarborgen en zeggen niets over de prioriteit van de verschillende beleidsterreinen.

We maken de volgende keuzes:

1. Het gebed en het bezig zijn met Gods Woord – zowel persoonlijk als met elkaar - versterken de relatie met God. Naast de samenkomsten voor de hele gemeente, kiezen we primair voor de organisatie van kringen: bijbelstudiekringen, gebedskringen, wijkkringen, enz.
2. Voor het functioneren als gemeenschap is het noodzakelijk dat gemeenteleden regelmatig onderling sociaal contact hebben. Zowel door-de-weeks als op zondag.
3. We streven ernaar dat elk gemeentelid zijn gave(n) inzet in de gemeente. Daar past bij dat het uitgangspunt niet "de vacature" is, maar het gemeentelid.
4. In de diensten komen woordverkondiging, gebed en lofprijzing aan bod. Bij de invulling en uitvoering van de dienst zijn meerdere gemeenteleden betrokken. De liturgie wordt afgestemd op het soort dienst. Er worden regelmatig diensten gehouden met een bijzondere karakter (bijvoorbeeld gericht op de jeugd of op ouderen, of met het accent op gebed of op lofprijzing). Hierbij past ook het houden van diensten die ruimte geven aan mensen die zoekende zijn en de kerktaal niet machtig.
5. Muziek / zingen is een belangrijk middel om de relatie met God te versterken en tot uitdrukking te brengen. Liedkeuze en begeleiding zijn afgestemd op het soort dienst.
6. Het pastoraat kan door anderen dan de wijkouderling verzorgd worden. Het diaconaat moet zich meer richten op het stimuleren en motiveren van gemeenteleden tot "zorg voor elkaar", dan zelf in alle gevallen de diaconale taak op zich nemen.
7. Bij het uitdragen van het evangelie naar onze niet-gelovige naaste wordt primair de manier van vriendschaps- en relatie-evangelisatie gevolgd. Dit houdt in dat gemeenteleden gestimuleerd worden om relaties en vriendschappen te gebruiken om mensen in aanraking te brengen met het werk van God.
8. De kerkenraad wordt verkleind. Er wordt een scheiding aangebracht tussen bestuurlijke, pastorale en diaconale taken. Taken worden zo mogelijk gedelegeerd.

Waar we aan willen werken

Uitgaande van wat wij willen -het verlangen van de SGA- , de sterkte / zwakte analyse en het principe van de balans komen we tot een voorstel voor een aantal beleidsterreinen. Per beleidsterrein bepalen we een prioriteit met de bedoeling dat de beleidsterreinen met de hoogste prioriteit als eerste worden opgepakt. Daarmee wordt voorkomen dat we “alles” aan gaan pakken. Daarbij denken we dat van een beleidsterrein met prioriteit “Hoog” na ongeveer een ½ jaar de eerste resultaten / veranderingen zichtbaar moeten zijn.

Bewust beschrijven we de gekozen beleidsterreinen summier en geven voornamelijk de richting aan. De uitwerking zal moeten gebeuren door werkgroepen die zich met de afzonderlijke beleidsterreinen gaan bezighouden. Wel stellen we per beleidsterrein een aantal uitgangspunten. Deze komen uit de hiervoor beschreven keuzes op hoofdlijnen. De uitgangspunten bepalen enerzijds voor de werkgroep “het speelveld” en zorgen er anderzijds voor dat er samenhang is tussen de beleidsterreinen. Nog een opmerking over de genoemde doelen per beleidsterrein. Deze geven wat we willen bereiken door aan een beleidsterrein te werken, niet het doel van het beleidsterrein zelf (het doel van de samenkomst is niet het vergroten van de inzet van gemeenteleden, maar wel het doel van het werken aan het beleidsterrein “samenkomst”).

Tenslotte merken we op dat veel zaken in elkaar grijpen en daarom moeilijk als losse beleidsterreinen te behandelen zijn.

We definiëren de volgende beleidsterreinen

1. Organisatie en structuur van de kerkenraad
2. Organisatie en structuur van de gemeente
3. Samenkomsten
4. Jeugd
5. Evangelisatie

Organisatie en structuur van de kerkenraad

<i>Doelen</i>	Doelmatiger besturen van de gemeente. Doelmatiger verlenen van pastorale en diakonale zorg. Verlichten werkdruk van voorganger, ouderling en diaken. Vergroten betrokkenheid en inzet van gemeenteleden
<i>Prioriteit</i>	Middel
<i>Uitgangspunten</i>	Splitsing van pastorale, diakonale en bestuurlijke taken Uitvoering van verschillende taken door verschillende mensen die daarvoor de capaciteiten hebben (gaven). Vorming van (wijk)teams waarin de ouderling / diaken deelneemt
<i>Motivatie Toelichting</i>	& De kerkenraad moet veel meer dan nu een orgaan worden dat anderen toerust in plaats van zelf heel veel zaken trachten op te lossen. Vanwege de grote werkdruk die het ambtsdrager zijn met zich meebrengt kunnen en willen een aantal mensen geen ambtsdrager zijn. Ook vanwege het aantal gaven dat een ambtsdrager eigenlijk moet hebben, haken een aantal af. Door de werkdruk van de kerkenraadsleden komen zij aan een aantal zaken niet of nauwelijks toe, die wel heel belangrijk zijn. Binnen de kerkenraad kunnen de taken meer verdeeld worden (op basis van aanwezige gaven), bijvoorbeeld naar “bestuur” en naar “pastoraat / diaconaat”. Voor dat laatste kan een model van (wijk)teams gebruikt worden. De ouderling en diaken in zo’n team worden meer coördinatoren die anderen gaan toerusten en stimuleren tot onderling pastoraat en diaconaat. Natuurlijk blijven zij zelf ook beschikbaar voor pastoraat en diaconaat, waar dit noodzakelijk is. Op deze manier kunnen wij ook de aanwezige pastorale / diaconale gaven van zusters in onze gemeente veel beter benutten.

Organisatie en structuur van de gemeente

Doelen Vergroten van de betrokkenheid en inzet van gemeenteleden
Versterken van de onderlinge band
Stimuleren van de pastorale en diaconale zorg voor elkaar
Vergroten bijbelkennis en mogelijkheid scheppen voor (persoonlijke) groei

Prioriteit Hoog

Uitgangspunten Voor het functioneren als gemeenschap is het noodzakelijk dat gemeenteleden regelmatig sociaal onderling contact hebben. Zowel door-de-weeks als opzondag.

Naast de samenkomsten voor de hele gemeente, kiezen we primair voor de organisatie van kringen: bijbelstudiekringen, gebedskringen, wijkkringen, enz.

Motivatie & Toelichting Door het streekkarakter van onze gemeente zijn de door-de-weekse contacten minimaal. Daarom dienen er zowel om de samenkomsten als daarbuiten meer gelegenheden gecreëerd te worden om (informeel) contact met elkaar te hebben.

Hierbij denken wij aan het opzetten van gemeentekringen. In deze kringen is er meer plaats voor onderlinge ontmoeting, zorg en aandacht voor elkaar. Er is ruimte voor bijbelstudie en gezamenlijk gebed. Ook kan er in een kleine kring meer betrokkenheid zijn voor het zendingswerk door een specifiek zendingsproject aan elke gemeentekring te “geven”, bijvoorbeeld corresponderen met een zendingswerker/ echtpaar. Gemeentekringen kunnen (op termijn) in de plaats komen van wijkavonden, gebedskringen, bijbelstudiekringen, maar dit is zeker geen voorwaarde. Ook zou het kleinschalig opgezet kunnen worden als een soort, eerbiedig gezegd, proeftuin. Als laatste, zeker niet onbelangrijkste punt noemen wij hier nog dat deze kringen veel laagdrempeliger zijn voor ongelovigen die belangstelling hebben voor het geloof.

Samenkomsten

<i>Doelen</i>	Vergroten betrokkenheid en inzet van gemeenteleden Aantrekkingskracht van de dienst vergroten voor gemeenteleden Toegankelijkheid voor buitenstaanders vergroten?
<i>Prioriteit</i>	Hoog
<i>Uitgangspunten</i>	In de diensten komen woordverkondiging, gebed en lofprijzing aan bod. Bij de invulling en uitvoering van de dienst zijn meerdere gemeentelieden betrokken. De liturgie wordt afgestemd op het soort dienst. Er worden regelmatig diensten gehouden met een bijzondere karakter (bijvoorbeeld gericht op de jeugd of op ouderen, of met het accent op gebed of op lofprijzing). Hierbij past ook het houden van diensten die ruimte geven aan mensen die zoekende zijn en de kerktaal niet machtig.
<i>Motivatie & Toelichting</i>	Denk bij het inzetten van meerdere mensen bij de dienst bijvoorbeeld aan de inzet van aanwezig muzikaal talent. Maar er zijn nog meer onderdelen van de diensten die door anderen kunnen worden ingevuld. Het zal duidelijk zijn dat hierdoor de betrokkenheid enorm toeneemt, bij jongeren, maar zeker niet alleen bij hen. Onze diensten moeten een moment zijn in de week waar je naar uitkijkt en anderen graag mee naar toeneemt. Of de toegankelijkheid van onze “gewone diensten” voor buitenstaanders verhoogd moet worden, of dat voor hen aparte diensten moeten worden gehouden is een punt van onderzoek en discussie.

Jeugd

<i>Doelen</i>	Vergroten (bijbel)kennis van onze jongeren. Betrokkenheid van de jeugd bij de gemeente vergroten (en andersom). Zorgen dat jongeren een volwaardige, eigen plaats hebben in de gemeente. Opstellen onderwijsplan.
<i>Prioriteit</i>	Middel
<i>Uitgangspunten</i>	-
<i>Motivatie & Toelichting</i>	De jeugd is de toekomst van de gemeente of –negatief gezegd – het is maar een kwestie van één generatie kwijtraken en een gemeente kwijnt weg. Daarom is de jeugd al onze aandacht waard. Jongeren moeten een volwaardige plek in de gemeente hebben, waar zij bijbelgetrouw aangesproken worden op een eigentijdse manier. Belangrijk is dat ze binnen de gemeente kunnen functioneren, hun gaven inzetten, hun enthousiasme kunnen uiten en hun vragen kunnen stellen. Zij moeten niet het gevoel hebben in een kerk te zitten, die een wereld is die zij niet begrijpen. De gemeente zou ook een plaats moeten zijn waar jongeren hun vrienden graag mee naar toe willen nemen, omdat dat een plek is waar je je thuis kunt voelen, waar liefde is, waar je serieus genomen wordt.

Evangelisatie

<i>Doelen</i>	Uitdragen van het evangelie van Jezus Christus. Vergemakkelijken dat nieuwe christenen hun plek in onze gemeente vinden.
<i>Prioriteit</i>	Middel
<i>Uitgangspunten</i>	Bij het uitdragen van het evangelie naar onze niet-gelovige naaste wordt primair de manier van vriendschaps- en relatie-evangelisatie gevolgd. Dit houdt in dat gemeenteleden gestimuleerd worden om relaties en vriendschappen te gebruiken om mensen in aanraking te brengen met het werk van God.
<i>Motivatie & Toelichting</i>	Dat wat nu is begonnen middels alpha-cursussen en open-huis diensten wordt verder uitgebouwd. We kunnen zeggen dat we met alpha mensen een (hernieuwde) kennismaking met het christendom kunnen bieden, maar dat het vervolg nog in de kinderschoenen staat. Vanzelfsprekend is de evangelisatiecommissie hierin stimulerend en coördinerend.